

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 47.

Parkland, Wash. 26. Nov. 1897.

7de Aar.

Herren er den, der giver Væksten,
hans Velsignelse gjør rig, og
hans Ord skal ikke komme
tomt tilbage.

Til Tankebrevets lysbeladte Linde
Jeg trængte frem at skue viden om,
Saa meget jaas, endmere kom til Minde,
Dog noget vist mig mægtig forekom.

Jeg saa en Bolig høit der i det fjerne,
Den trak mit Blif, det var som om,
Der hvilte over den en Fredens lyse Stjerne,
Og i dens Blinken læses Ordet "Kom."

Og saa min Tanke uvilkaarlig skued,
Demange Hjem og Hjemmetts unge Mænd;
Jeg saa en Gniit i Flammer klart opuel,
Og her og der løb Raabel; Herre Du mig
send.

Jeg undres meget, hvad mon dette være?
Bil-disse unge tolle Herrens Ord?
Er det i Sandhed saa, at De vil lære,
At vase Beien til hin Himmelbord?

Hør vist da sagde mig en indre Stemme,
Som Du formoder, det er vist' lig saa;
Dog paa hin Sted maa Ordet de formenne,
At De ret Syn paa Herrens Bei maa saa.

Da vindred Stjernens Lys i klare Flammer,
Og Ordet "Kom" stod præget som ei for;
Dens Skin sig trængte i det stille Kammer,
Og Vænnens Raab til Svaret "Kom, Du
bør!"

De unge Mænd forstod og usatte ikke;
Thi det var Raadens Raab og Kjærlighed,
Og med mod himlen opadvendte Bliffo,
De høgte til hin Bolig og dens Fred.

Og der blev fuldt, som aldrig forhen saaes;
Og Herrens Bei blev klar, hans Misfund-
hed;

Udøs hans Bibelbog, naac den opstaaes,
Der lyse frem en sille, mægtig Fred.

Saa disse unge fandt der Livets Kilde,
Og De blev ryged ud til Raad og Raad,
Og Deres Kjærlighedens Ord jaa milde
Slog Rod, og Herrens Ord blev rigt ub-
saab.

Og Tanken tog en Flugt, hvor Taarer ikke
Stal hvilse Bliffo, hvor hvort Saar er
løge;

Jeg jaa de helle Stakers Severs Bliffo,
Nu Tat og Pris i hvort et Ord var prægt.

O! Unge Mænd, hvem hversen herril falder,
Hvad er dit Arbeids værd, hvad skal jeg si el-
Tenk dig, en Hjulens Klæbed fra dit An-
fæld,

Dg som m Stjernes Lys Du da fal vil'e.

Saa Sæden nu, vor Lid ei fort, det ghehelder
At virke, nedens det end er idag,
Med Herrens Ord og Beinen vi vor
Kjænde fælder,

Og han skal si bestaa i noget Slag. —

Louis C. Christie

Hosstaaende Digt.

Hofhatteren af dette vatre Digt er en
kunsteligfindet Ven og Verer for Ung-
dom i San Francisco. Han er Med-
lem af vor Menighed der.

De store og vigtige Tanker, som her
er fremstillede under herlige Billeder,
snæter vi at indprente i alle Forældres
og Børns Hjerter, om vi kunde. Læs
dette Digt flere Gange. Da forstaa
du det bedre.

Digteren trænger i Tanke høit op
paa en Bjergtop, hvis Linde rager
ovr Stjerne, hvor Solen straaler
blankt.

Hersfra saa Digteren se meget, og
mange Mindet danner op.

Høit i det fjerne fører Blifket sig ved
en prægtig Bolig. Over den lyser en
tindrende Stjerne. I dens Blinken
læses Ordet: "Kom". Uvilkaarlig ses
Digteren mange Hjem rundtom med
Flotte af Ungdom, der leger omkring det
lysende Arnested. Her og der blusser
Flammer op og Raab lyder: Herre
send mig til hin af Stjernen fredede
Bolig.

Medens Digteren staar og grunder
paa, hvad dette Øje skal betyde, siger
en indre Stemme ham, at i disse af
Guds Ord oplyste og opvarmede Hjem
erklærer unge Mænd sig rede til at gaa
til hin prægtige Bolig, en lutherst Høi-
stole, for at "lære at vase Beien" til
Salighed. De vil altsaa blive Arbeidere
i Kirken. Digteren maa nu nysiere
betragte dette herlige Syn. De entleste
Ting kommer nu tydeligere frem.

Stjernen vindrer klarere og klarere og
oplyser hvert Lønammer i disse Hjem.

Nu ser han, at der i Stjernest lare Lys
staar disse Ord: "Du bør komme", og
derved gives Svar paa gammel og unges
troende Bon. Nu ser han, at de unge
baade forstaa Raabel og med opad-
vendte Bliffo i Høst og Tølle søger hen
til hin Fredens Bolig, hvor de selv finder
og under endmere af Freden og tillige
uddannedes til med Raad og Raad af
bringte Kjærlighedens milde Ord til
andre. Medens Digteren efter Guds
Løste om, at Ordet ikke skal komme
tomt tilbage, ser at Ordet ikke Høst blev
rigt udsaaet, men ogsaa Slog Rod, høger
Tanke Flugt hinsides Døsninggedalen,
hvor hvert Daare er afskillet og, hvor
Smecte lægt, der ser han de hællede
store Stake. Der staar de som Seier-

herrer med Smil og Takkesange paa
fine Læber.

I de to sidste Vers opfordres den
unge Mand til nysie at betanke sit vigtige
Mæde og den usiglig store Raade-
løn, at de, som har undervist andre skal
sinne som Solen og Stjernerne evinde-
lig og altid. Derfor skal vi arbeide
med Hvid og Glæde den Stund det er
Dog. Vi har herlige Baaben og skal
vinde Seier.

Vi synes, at dette Digt indeholder
ædle og herlige Billeder i en vigtig og
stor Sag. Men vi tillader os at rette
en Del Spørgsmaal til Fædre og
Mødre i de mange Hjem, hvor Dig-
teren saa Arnestedet lyse og hele Huset
modtage Stjernens Gjenskin.

Kjære Fader og Mødre, passer dette
herlige Billeder paa os? Lyser og vin-
ker den deilige Morgenstjerne, Jesus
Kristus, i vore Hjem og Hjerter? Bar-
mer Rethærdighedens Sol vor Familie
og dens entleste Lemmer? Er de an-
tændte Gniiste, der blusser op for at
udbrede Guds Riges Gre?

Basser dette herlige Billeder paa os
herude? Jeg frugter for, at vi maa
sige: at, hvor mange Hjem er der vel i
Pacific Distrik, som er et lysende Arne-
sted for Tro og varm Begeistring for
at faa unge Mænd vel uddannede som
Værere i Kirken?

Vi vil ikke klage over de unge, men
vi havde Lust til at faa tale alvorlig
med Forældrene. Thi de er ansvarlige
for de unges Grundhæftninger og hele
Retning. Hvad Hjemmet har givet
dem, det lever og virker i deres Hjerter
og Handling.

Hvormange Forældre har talst med
hne Sønner om, at Gud vil leie Ar-
beidere i sin Binaard, og at de unge
bør modtage Raabel og med Lust si-
bere sig paa at blive dygtige og tro
Arbeidere i Kirken? Prises Menighedens
Goder som det heiligste, Gud har
betroet Mennescene, og som det heiligste
Mennesker kan berede sig paa at for-
valte?

Hvoraf kommer det, at de allerflest
unge just af sine Forældre er præagtet
at lægge sig efter saadenen Tag, som
kan hjælpe dem til snarest muligt at
spene Perge? Hvor lægger Jacob
materialistisk Striben hen? Mon den
har nogen Forståelse for det Liv, som
naar et eller det, som kommer?

I kjære Forældre, tænker alvorligt

paa Digterens Billeder af de mange
Hjem med de mange Unglinger, der ved
Hjemmets Arne har facet Vie paa den
loftende Stjerne og vil følge dens Raad.

Tænker ikke, at I er for fattige til at
ose Guds Sønner for Kirkens Ejendomme.
Kommer ihu, at det er meget faa rigtige
Mænds Sønner, som har udrettet me-
get i Guds Kirke.

Just, hvad der er satligt og ringe,
ja hvad der intet er for Verden, har
Gud udbudt for at bestjæmme det som
er noget.

Ved Daaben antog Herren sig din
Søn som sit Barn. Lader du Herren
beholde sit Barn? Han vil have Ar-
beidere i Binaarden. Staar du ikke i
Beien derfor? eller giver du Gud, hvad
Guds er?

Guds underfulde Førelse.

En sandfærdig Beretning.

Skrivet for Herald—særlig for Ungdommen.

(Fortsat fra Nr. 45.)

Den unge H. synes virkeligt at blive
et bravt Mændest, han havde nu aflagt
alle sine stemme Tilbøjeligheder, saa
Kjøbmanden endog begyndte at være
stolt og glad ved Partiet. Fruen fun-
de derimod aldrig fortrolig med
den Tanke, at have den unge H. til
Svigerhøn, og enten det nu var af
Sorg over Datterens Parti eller anden
Grund, visst er det, hun synede hen, og
snart var det tydeligt, at Døden var
nær. Datteren blev hjemkaldt og sad
ved Moderens Dødsleje, og mangt et
Alvorsord talede Moderen til hende.
Moderen var nu en sand Kristen, som
var glad ved at komme hjem til Himmel-
sen, men det var, som hun forudsaa,
at Datterens Gjæstermaal vilde bringe
Sorg og Nød, og hendes sidste Bon til
Gud var, at han vilde vende det saa-
ledes, at hendes kjære Barn funde blive
besvret fra disse Sorgs, næst dog, kom-
de hun høje til af et sprigigt Hjerter:
"Dog ste ikke min, men din Vilje."

En af de sidste Dage kaldte hun sin
Datter hen til Dødslejet og gav hende
sin Hjælp, gamle Bibel med de Ord:
"Kjære Lovisa, jeg begyndte for sent at
taa denne Bog, viot, begyndt Du i din
Ungdom. Du hed ikke, hvilken Staf-
denne Bog indeholte; men Du vil lære
at se, at naar alt gælder glipper, da er
denne Bog den eneste Trost og Hjælp."
Et Par Dage efter døde hun. Det

var et haardt Stöd for Datteren, Lovisa, og i de förste Dage var hun overbevist om, at hun vilde blive sit Løfte til Moderen tro og blive en sand kristen; men hvorledes skulde det ske? Hendes forlovede var ingen kristen, og opgive ham? Nej og atter nej! Hun kunde ikke gjøre det. Hendes Kjærlighed var for stor, det vilde knuse baade hendes og hans Hjerte, om det Baand skulde sprænges.

Länge varede det ikke, før det stærke Indtryk, som Moderens Ord havde gjort på hende, svækkes, og tilsidst slettes det helt ud. Hun elskede ham; det maatte være nok.

Det værste var, at han paa den sidste Tid var begyndt paa sit tidlige Liv, men Tiden for Brylluppet nærmede sig, og naar de først var gifte, skulde hun nok vide at holde ham borte fra alt, som hun ikke syntes om.

Hendes Fader var ikke videre glad nu og den Tanke at gjøre Svigersønnen til Associe i Forretningen havde han helt opgivet. Brylluppet fejredes i Stilhed, og i Förstningen tegnede alt saare godt.

Det nygifte Par fik et dejligt Hjem i Kjøbenhavn, og der kom i det første Aars Tid en Stadighed over den unge Ægtemand, som endog forbavsede hendes Fader.

En lille Pige holdt efter et Aars Tids Forløb sit Indtog i deres Hjem, og hvor glad var ikke baade den unge Fader og den nittenaarige Moder, da de for første Gang holdt den lille Pige i deres Arme.

Men hvorledes gik det i denne Tid med den unge Moders Løfte til sin afdøde Moder? Ja, med det gik det kun smaaat. Hun var altfor travlt optagen med sit Barn og sin Mand til at kunne tanke paa Gud og hans Rige, men snart kom der for hende en Sorgens Tid.

Hendes Mand begyndte nu at skeie ud igjen, og han som i den förste Tid altid var saa punktlig til at komme hjem, begyndte nu at komme sent hjem om Natten, og en Nat var han — drukken. Hun græd og bad ham om at holde op, og det gik godt en kort Tid, men snart blev det værre end før, og en Nat blev han endog helt borte.

Endnu havde hun ikke fundet Vejen til Gud, den Vej, som hendes kjære Moder havde vist hende. Bibelen stod ubrugt i Bogskabet. Hun var altfor optaget af sin Sorg til at kunne tanke paa andet. Men hun havde da sit Barn. Næste Formiddag for

hørte hun sig paa Kontoret, hvor hendes Mand var ansat, men han havde ikke været der. En heftig Angest greb hende. Hun kom nu til at tænke paa at maaske kunde hendes Mand være dræbt eller — men nu ringede det paa Døren, og hun gik med bange Anelse ud for at lukke op.

Hun blegnede ved det Syn, som der viste sig for hende. Derude stod tre Mænd, som hun straks kjendte som Opdagelsesbetjenster. Hendes værste Formodning var altsaa gaaet i Opfyldelse, men kunde det være muligt?

Kunde den Mand, som hun elskede saa inderligt, virkelig være en Forbryder? Nej! tonede detinden i hende. Hun kunde og maatte ikke tro det. Snart fik hun imidlertid Vished om, at han den foregaaende Aften var bleven arresteret, da Politiet i længere Tid havde haft et godt Øje til ham paa Grund af hans flotte Opførsel. Han var nu anholdt og anklaget for Falsk. Desværre var det nok altfor sandt. Han havde allerede for Retten aflagt en fuldstændig Tilstaaelse. Disse tre Betjente kom nu for at afhøre

hende og for at lægge Beslag paa deres Ejendele. De indsaa imidlertid snart, at hun var fuldstændig uskyldig, og efter at have noteret nogle Ting, gik de atter bort. Den unge Hustru havde bekæmpet sig godt, medens Betjenterne var der, men da de var gaaet, overvældede Sorgen hende i den Grad, at hun faldt bevidstlös om paa Gulvet. Hendes Barns Skrig vækkede hende, og ved Opbydelse af alle sine Kræfter kom hun op, og fik slæbt sig hen til Vuggen.

Ved Synet af det grædende Barn var det, som om hun fik nye Kræfter, og følte med et, at nu vilde hun, hun alene, være om Opdragelsen af dette Barn.

De förste Dage gik med at forsøge fra den ene til den anden for om muligt at bevirke sin Husbonds Frigjørelse, men endskjønt hans Fader bød en stor Sum for at faa ham fri, saa hjalp det dog ikke. Bedragerierne vare altfor store og graverende til, at Politiet vilde lade ham slippe. Han maatte lide sin Straf.

I Förstningen var hun fuldstændig forbudt at komme til ham, men efter at Sagen var klargjort, og han ventede paa sin Dom, fik ham Lov til at besøge ham i Arresten.

Det var et gribende Syn, sagde Arrestforvaren, at se disse to Menneskers Møda, og dyb var Sorgen paa begge Sider.

Endnu havde ingen af dem

fundet Vejen til Gud, men da hun kom hjem fra dette Møde, tog hun for første Gang sin Bibelbog frem.

Hun slog tilfældigvis op i Matt. 11—28 og læste Herrens Ord: "Kommer hid til mig" osv., og med et havde hun fundet Trøsten og Frelsen ved Jesus Kristus. Hun indsaa snart, at hos ham og kun hos ham var Frelse og Hjælp at finde, og snart blev Bibelen hendes eneste Læsning.

Hun trak sig nu tilbage fra alle Mennesker, eller rettere, alle Mennesker trak sig tilbage fra hende; men en Ting var hun bestmt paa, sin Mand vilde hun ikke forlade, det koste, hvad det vilde.

Sin Fader havde hun straks bedt om Hjælp, men han vilde ikke; ogsaa han trak sig tilbage, saa stod hun ene, ene med sit Barn og med sin Gud.

Endelig faldt Dommen over hendes Mand, og den lød paa 3 Aars Forbedringshusarbejde. Det gjos i hende, da hun fik dette Budskab, men ved Guds Hjælp fik hun Kraft til ogsaa at bære dette.

Han blev saa overflyttet til "Vridsløselille", medens hun begyndte et Liv rigt paa Sorg og Kamp, men ogsaa rigt paa Trøst, som hun hentede ud af Guds Ord.

Hendes største Sorg var den, at hendes Mand, som hun endnu elskede, ja elskede ham om muligt endnu mere end før, at han endnu ikke havde fundet Frelsen ved Jesus Kristus, og den eneste Ting, som i denne Sag holdt hende oppe, var Haabet om, at Gud ogsaa vilde røre ved hans Hjerte, saa at ogsaa han kunde finde ind paa den snævre Vej.

Hun led ikke hverken Sult eller nogen Nød af den Art, thi det var ordnet saaledes, at hun fik Lov til at beholde alle deres Ejendele, og desuden havde hun en lidt Sum, som nu kom til god Nutte.

Aarene gik, og Tiden nærmede sig sterkt, da hendes Mand atter skulde nyde Friheden. Hun havde i den forløbne Tid faaet flere Breve fra ham, og altid, naar hun fik Brev, speidede hun især efter, om endnu ikke Gud havde rört ved hans Hjerte, men forgjæves.

Saa var det en Dag først i December, 1894, — hendes Mands Frigivelse skulde ske i Jan. '95, — at hun fik et Brev, og huu saa straks, at det var hædes gamle Faders Haandskrift.

Med rystende Hænder såhende hun Brevet. Hun havde ikke fået Brev fra Faderen, siden hendes Mands Overflyttelse til Forbedringshuset, og hvad kom-

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

De iusi pa

Groceries, Provisions

Flour, Feed,

Teas, Coffees,

Crockery, Glasware,

Hardware, Tinware,

Patent Medicine etc.

PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTEM,
PARKLAND, WASH.

Dealer in General Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

University students and others in need of school supplies or anything else in our line will find it to their advantage to call and inspect our stock of goods. The bottom prices on the same will surprise you.

We deal in GOODS not TRASH and believe the masses will patronize the house that sells the best goods for the least money.

H. V. ROBERTS,

Candleage

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse Shoer

and

Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call.

**Abstracts
of Title,**

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 32nd St & Pacific Ave

Telephone 105. Tacoma Wash

de han nu have at skrive om? Han havde den Gang raadethende til at forlade sin Mand og lovet at ville sørge for hende og Børnet. Hun havde den Gang svaret et bestemt Nej, og siden havde hun ikke hört fra ham.

Hun læste med inderlig Tak følgende Brev fra ham nu: "Mit kjære Barn! Kom strax hjem. Ogsaa ved mit Hjerte har Gud rört, og smeltet den haarde Is, som nu i over 60 Aar har omgivet det. Kom strax og lad mig faa Lov til at trykke min Datter og min Datterdatter til mit faderlige Hjarte."

Strax hun havde læst Brevet faldt hun paa Knæ og takkede med Taarer, den Gud, som nu havde hört hendes mange Bönner og smeltet hendes Faders Hjarte, og bad med Inderlighed, at han nu ogsaa vilde røre ved hendes Mands Hjarte. Derefter maatte atter Bibelbogen, som nu næsten var udsldt, frem, og det samme kjære Vers: Kommer hid til mig o. s. v. maatte læses.

Hun gjorde sig strax rede for Afreisen, og Resultatet var, at jeg mødte hende paa Banegaarden, og Rejsen er allerede Läserne bekjendt. Saa langt gik min kjære Vens Fortälling, som havde gjort et dybt Indtryk paa mig, og nu forstod jeg hendes Sorg og Bevægelse, da vi rejste forbi dette mørke Hus, som rummede noget af det kjæreste, hun ejede paa Jorden.

Mit næste Spørgsmaal var da: Hvordes mon Mödet mellem hende og Faderen var? Ja! min Ven kunde berette mig, at hendes Fader fuldstændig havde tilgivet hende, og i de Dage, som hun var hjemme, var min Ven ofte i hendes Faders Hjem, hvor de havde nogle velsignede Timer med Bön og Samtaler om Bibelen.

Kort efter Julen rejste hun atter tilbage til Hovedstaden for i en nye Lejlighed at ordne alt til sin kjære Husbands Hjemkomst. Hun og hendes Fader havde anset det for bedst, at de strax efter Mandens Frigivelse alle rejste til Amerika. Endskjöndt Faderen var temmelig gammel, saa vilde han dog vove den lange Rejse i Vintertiden for at faa Lov til at være med sin nu saa kjære Datter. Han elskede maaskes sin Són, som nu var en anset Jurist, ligesaa höjt, men det Baand, som nu knyttede ham saa inderlig til Datteren, var ikke tilstede mellem ham og Sönnen; thi Sönnen var, som Faderen i sin Ungdom havde været, altfor travlt syssel sat med sin Forretning til, at han kunde faa "Tid" til at tænke paa noget höjere.

I Begyndelsen af Jan. '95 kom

Manden hjem, og blev modtaget med aabne Arme saavel af sin kjære Hustru og Datter som af sin Svigerfader. Alt var nu strax færdig for Afreisen, og i Begyndelsen af Febr. '95 forlod de Kjøbenhavn for at rejse til Amerika.

Indsenderen af denne Fortälling havde da lært dem nærmere at kjende, og rejste saa i deres Selskab til Liverpool, hvor de gik paa en anden Linje end jeg, og vi maatte altsaa skilles.

En sand Velsignelse var det at være sammen med denne Familie, men en stor Sorg for den unge Hustru var det, at hendes Mand, trods al Modgang, endnu ikke havde villet finde sin Frelser, men hun forsikrede, at hun ikke vilde holde op, før hun sejrede, og hendes gamle Fader stod hende trolig bi. Deres Haab vil ikke blive gjort til Skamme.

I New York traf jeg dem atter, men skiltes snart fra dem for at rejse ud til Vestkysten, medens de havde i Sindeat forblive i Östen.

Jeg har saavel modtaget Efterretninger fra dem selv personlig som igjennem min kjære Ven, som nu er Præst hjemme i Danmark.

For en Tid siden modtog jeg gjennem ham et Brev fra den unge Hustru, hvoraf jeg hidsætter en Del. Hun skriver: "Vi har det godt her, og Gud være lovet, min kjære A. er nu en sand kristen. Han har givet Gud Lov til at røre ved sit Hjerte, og nu føler vi en Lykke, som vi aldrig tilforn har ejet. Vi troede, vi var lykkelige før, men den Lykke var ikke sand. Nu først har vi faaet den rette og eneste Lykke. Jeg elsker min Mand mere end nogensinde, og et inderligere Baand knytter os nu sammen. Men hvorfor saa sent lære at kjende Gud og söge ham? Havde vi lært at kjende ham før, saa havde vi aldrig blevet saa ulykkelige; men gjennem Ulykkne har vi lært at finde den sande Lykke. Men for at advare noget, saa bedes De skrive tidt om denne Sag, for at Folk kan lære at kjende Jesus og elske ham i Ungdommen.

Min Fader og Börnene - vi har nylig faaet os en lille Dreng - ere raske og alle sender deres bedste Hilsener."

Det er for at efterkomme denne saa haardt prøvede Kvindes Önske, at jeg har skrevet denne Fortälling, som er en sand Oplevelse fra Begyndelse til Enden. Jeg har gjort det saa megef heltere, som jeg selv har höstet saa rig Velsignelse af denne Kvindes Historie, og haaber ogsaa, at andre vil lære at indse, at ved Jesus og kun ved ham er sand Lykke at finde.

Luther var og er en Folkets Mand.

(Ved Rev. H. M. G.)

Naar man med Ordet "Folkets Mand" mener en, der elsker den saakaldte "simple Mand" og i saadan Kjærighed ivrer for hans sande Vel, opdrager og häver dem, som er smaa og nedtrykte i Verden, og ved sin Virken for dem hverken smiger dem eller i støtter deres Feil dog banersg

Vei til deres Hjerter og bliver elsket af dem, da var og er Luther en sand Folkets Mand den Dag idrg. Selve hans Kristentro og deraf følgende Kjærighed maatte under de forhaanden værende Omstændigheder gjør ham til en saadan Folkets Mand. Vel er der i Kristo ingen Forskjel paa Träl eller fri, vel maatte selvfølgelig i Luthers store, varme Hjerte være en Plads for Kurfyrsten og hans kjære Fillip lige saa vel som for den tyske Bondemand. Men som Kurfyrsten

var rig og mægtig, saa var Fillip vis og lerd. Hver paa sit Vis kan de derfor undvære sin höit-agtede Vens Bistand og Hjælp. Men Bønderne og tildels ogsaa Borgerne, de var i Tråldom, aandelig og legemlig. Politisk undertrykte og aandelig uvidente manglede de Betingelserne for at være lykkelige og tilfredse. Derfor maa Luther antage sig deres Sag og virke til deres sande Vel. Da Bondeoprörets truende Skyer samler sig, er han ikke räd for med klare Ord at fortælle Fyrsterne, at de har Skylden, fordi de udsuger og skatlägger, til den menige Mand ikke længer kan bære det, og overalt findes man ham formanende Fyrster og Herre til at fremme sine undergivnes Vel.

Men skulde den menige Mand blive i Sandhed lykkelig, da maatte han häves op fra det Uvidenhedens Mørke, hvori han under Pavevældet havde været nedsunket. Derfor undrager Luther sig ikke for under Oversättelsen af Bögernes Bog, hvor bet er nødvendigt, at söge fjorten Dage, ja tre og fire Uger efter et eneste Ord, hvor det gjælder at faa de gamle Profeter til at tale et Sprog, som ikke blot de lärde, men ogsaa de enfoldige og ulärde kunde læse og forstaa. Derfor er det ham først og fremst om at gjøre, at hans Bibeloversättelse bliver tysk, selv om han for den Grundsprogets Bogstav, saaledes at han, da Modstanderne klandrer hans Oversättelse, kan udtale sin Glæde over, at han dog

Fortsat paa 5te Side.

THE RED FRONT

"Eten" med et stort Lager af Herrer
flæder behagende af de
nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack

Suits

Double Breasted

Sack Suits

Round Cut Suits

J. Clay Worsteds, Serges og
Cashmere smaafulde
og vafre Mønstre.

net Præli, ingen fælle Vaastande,
intet Humbuqalg. Vore Værer er
af de bedste, som kan erhols
des for Penge og tøjbes
for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du
hos os skal finde Værer til Peiser,
som er værdi at sjælte
Odmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50
og opover

The Red Front Clothing &
Shoe Company.

1310 Pacific Avenue.
Hans Mortenson, Bestyrer.

J. M. Arntson,
Norfolk Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter,
saasom Stjøder, Kontrakter, m. m.
Rooms 212-213 Nat-Bank Com. Bldg.
Cor. Pacific Ave. & 13th St.
Tacoma - - - - Wash.

Student-Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages.

Students' Corner.

Edited by the students of Pac. Luth. University.

Editorial:	Moses Olsen.
Exchange:	John Riseland.
Music:	George Johnson.
Personal:	Ettie Kraabel.
Literary:	Amanda Swan.
Local:	Ole Ransen.

Editorial.

How much is not contained in the word — memory!

What a priceless treasure to those who have educated and trained it properly.

We, as students, are very much interested in memory. It is one of the principal powers which a student requires to make his school-days a success. Other things being equal a student with a good memory will make far better progress than one with a poor one.

Memory is one of the powers of the mind which can be improved only by proper training. What this proper training consists of, would be the main question for us students.

There are several ways it can be improved, but in this issue we will consider but one of them.

Memory depends to a large extent upon the health of the body. If a person has a strong, healthy body he will also be almost certain to have a good memory. Cases undoubtedly occur where persons with strong bodies have poor memories. But it would be far more easy to train the memory of such a person than that of a weak person.

Frequent change is also absolutely necessary. If we endeavor to keep our mind on any one subject for any great length of time we are sure to feel the evil effect of such usage. The mind needs change just as well as the body does.

Endeavor to keep your mind on one lesson for three to four hours. What is the result? The result would be a sick head-ache, and should you endeavor to recall what you have read you will find it next to being impossible. On the other hand should you divide your time say one and a half to two hours to Mathamatics and about the same time, to Geography, then will you find it all changed. Instead of feeling tired you now will be refreshed, and you also can recall most of what you read.

The mind must stop before it is completely exhausted.

What the mind acquires when it is refreshed, we can easily recall. Therefore, let us stop before our mind is completely exhausted.

Locals.

Armour addition has for some time been the scene of rush and business. About a dozen men have been employed in putting in new ties and rails for a new curve, as the old one was too sharp. It is so far advanced that trains come over the new piece of road, and "Betsey" makes the curve without trying. Some of the men are now employed at Edison, repairing the road at that place.

Instead of one holiday we have two this week. Because the Band is to give a program for the Food exposition in Tacoma.

Students are still arriving, although we now have but little over three weeks left of this term.

Mr. E. I. Evenson and family from Portland, N. D., have arrived at Parkland, to try the Washington climate. We hope they will find the climate suitable and settle down among us.

The class in Physics has done quite a little experimenting lately, in order to prove the pressure of fluids, downward, upward and lateral.

Which travels faster, heat or cold?

Heat does, for nearly all the students have caught cold.

The dampness of the atmosphere has lately put a stop to base-ball and foot-ball playing.

The P. L. U. students had turkey on Thanksgiving. It was a treat from Chr. Sørensen and was excellent.

Several other turkeys were also gobbled up around Parkland.

Literary.

WORK IS NECESSARY TO HAPPINESS.

(BY EMMA ELLINGSON.)

Life certainly is and ought to be bright, interesting, and happy.

In nature everything rejoices, the lambs skip, the birds sing and fly joyously, the whole universe is full of activity. Motion is the law of the universe. Nothing is at rest, and certainly man who is the most important part of the Creator's plan was destined for activity.

We are apt to look upon work as being drudgery, but it is not; it is a blessing, it is the very essence of happiness.

Health is the foundation upon which happiness is built. People can not be happy unless they are healthy, and health depends upon good appetite, good digestion, and good sleep. What other things will better bestow good appetite, good digestion, and good sleep, than good steady, hard work.

Watch the blacksmith how happily he goes to his work, singing while swinging his heavy hammer, and seems to say — "Strike while the iron is hot." How happy and healthy he looks because he works hard and with a right good will. Also the farmer, working with the hay or plowing, see how his face glows with health and happiness, he is far happier than an idle lounger, because an idler is like a watch that wants both hands, as useless when he goes as when he stands, besides he feels he is not doing anything to make life useful and happy.

A schoolboy who has studied hard learned his lessons well is far happier than one who has been idle and not learned his lessons.

When work is not done and lessons are not learned one does not feel like playing or being happy, but when work is done and lessons are learned one feels happy, "while we feel it is hard to toil and labor long hours through, remember it is harder to have no work to do."

Watch a little child and see how restless he is if he does not have something to occupy his mind or something to play with. Just so with everybody, they must have work or they will not be contented.

Men that are idle because they are too lazy to work surely can not be happy. They go from place to place and beg, often times they do not have clothes enough to keep themselves warm. This is caused by idleness; man was certainly not made to be idle. The Bible says: "In the sweat of thy face shalt thou eat bread." God foresaw man would not be happy without work, therefore he has not only given the commandment, but also encouraged labor by placing the richest treasures in the depths of the ocean or hiding them deep in the earth where they can be obtained only by hard work.

The only way to obtain happiness is to work on, day by day,

week by week, month after month, and year after year; work, work, do not be idle and you will be sure to be happy. Work will not only give you self-respect but the respect of others. Industry gives character; the rules that a young man is often judged by are these: Is he careful of his time? Is he economical? Is he industrious? Hard working men are always looked upon as being honest men. Honest, hard working men are most always happy and successful. Success generally depends on acting prudently, steadily, and vigorously.

Alfred the Great recommended eight hours work, eight hours recreation, and eight hours sleep.

If work was physical we should devote recreation to the improvement of the mind, and if mental by means of physical exercise.

By exercise you will gain health, happiness and prosperity.

"Idleness" says Jeremy Taylor is the greatest prodigality in the world; it throws away that which is invaluable in respect of its present use and irreparable when it is past being recovered by means of art or nature. The word has lost and is loosing lots of money just through idleness. Our loss through idleness can not be less than \$300,000,000 per annum. It is quite within the truth to estimate that one-tenth of our people are habitually idle because as they say, they can find no employment.

They look for work where it can not be had because they are not properly trained.

Daniel Webster says: "There is plenty of room higher up."

Many who stand waiting to be hired could have earned from \$2 to \$5 per day had they been properly trained.

Those who stand on the street corners waiting to be hired by some one surely can not be happy as that must be a very tedious, unpleasant job. Therefore do not let the study and training go till you are old, but go to school, study, work hard and become trained to work while you are young and you shall have no trouble to get employment when you are older.

Let us learn to improve our time well in youth, and we shall also be happy.

In the employment of time will be found the sure means of happiness.

"Work is worship", toil is sacred. Let this thought our zeal inspire. Every deed done well and bravely, burns with sacrificial fire.

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

PARKLAND, WASH.

Bedaktor:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forskud 50 Cts.

Et Aar til Danmark eller

Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.

Larsen, Parkland, Wash.

Man kan i Brev med blot 2

Cts. Frimærke sende 50 Cts.

i Sølv, eller ogsaa sende

Money Order, som lyder paa
Tacoma, Wash.

har "lært dem at tale" og forøvrigt begrunder sin Oversættelse dermed, at han ikke har villet have de hellige Mænd til at tale gransk og Latin, men rent og godt tysk, og afvise alle Angreb med den fyndige Erklæring: "Luther vil have det saa og siger at han er Doktor over alle Doktorer i hele Pavedömmet." For den menige Mands Skyld er det ogsaa, han bevæger Kurfyrsten til som "Nödbiskop" at udsende vel-skikkede Mænd, der kunde foretage Visitation i hans Lande, og da han selv som en af disse Mænd finder, at "Menigmand isär paa Landet intet ved om den kristelige Lære," men "leve hen som det kjære Kvæg," da skriver han sin uforlignelige lille Katekismus og snart efter sin store Katekisme, der skal sætte Prester og Lærere istand til bedre at varetage sine Pligter som Folkets Veiledere. En kraftig Löftestang for den menige Mand blev ogsaa troesfriske Salmer, som Luther selv digtede eller i hvert Fald gjorde tilgjængelige ved at oversætte dem paa Folkets Sprog og give gode og tilalende Melodier. Med dem byggede han Kirken, tröstede de sorgende, styrkede de svage og bragte Kristi Evangelium ind i Hus og Hjem, saa Lænkerne blev afkastede og Folket blev sterkt og frit. Ved dette og meget mere, hvorom her blev for langt at tale, har Luther gjort sig fortjent til Betegnelsen "Folkets Mand." Selv Katoliken Döllinger maa give ham det Vidnesbyrd: "Der har aldrig været en Tysker, som saa fuldstændig forstod sine Landsmænd og blev forstaaet af dem." "Han har givet

sit Folk mere end noget andet Menneske: Sprog, Folkeoplyning, Bibel og Kirkesang." "Det var ham, som satte sit Merke paa det tyske Sprog saa vel som paa den tyske Folkekarakter, og selv de Tyskere, som af Hjertet afskyr ham som Kjætter, kan ikke andet end at tale hans Ord og tanke hans Tanker." Derfor blev ogsaa Luther elsket som ingen anden netop af den menige Mand. Luthers mægtige Aand blev vel ikke uden Indflydelse paa nogen af dem, der kom i Berøring med ham. For de tyske Riddere er han den dristige Helt, for hvem de med Glæde ofrer Gods og Liv, for Erasmus er han han den store blandt de store, for stor til, at selv han fuldt ud kan forstaa ham, ja selv Cajetan røber, det Indtryk Luther har gjort paa ham, naar han kalder ham "Bestiet med de dybe Øine og underlige Spekulationer i Hovedet." men for den menige Mand, bliver han den faderlige Velgjører, hvem det kun behøves at blive kjendt med ved hans Taler eller Skrifter for ogsaa straks at elske ham og forstaa, at han er Folkets Mand i god Betydning, fordi han vil dets sande Vel. Derfor findes snart hans Salmer og Skrifter Vei til den fattigste Hytte, derfor strømmer Folket sammen, ja reiser lange Veie for at höre hans Prædiken, derfor følger ogsaa den menige Mand, det Fingerpeg han giver, om det end händer, at han ikke altid forstaaer, hvor Luther udistikker hans Vei.

Og selv nu har Luther en Plads i den menige Mands Hjerte, hvor han bliver kjendt og forstaaet. Den Prest, der i Prædiken og Virke forstaaer at følge Luthers Spor, han vil vinde Folket for sig uden, at han behøver at gjøre Brug af Smiger og uvårdigt Kryberi. Vistnok er Tiderne nu forandret og vi med dem. Vistnok er ogsaa det norske Folk forskjellig fra det tyske, saa det blandt os vilde vække lidens Anklang, om man for at følge Luther vilde tolke Evangeliet for norske Tilhørere i tyske Tanker og tyske Ord eller i et og alt fremtræde paa samme maade som Luther. Men den, der følger ham deri, at han i Folkets Sprog og med Folkets Tanker frygtlost og uden at vige tilhøire eller venstre fremsætter Kristi rene Evangelium, og i brændende Kjerlighed ofrer sig for Folkets Vel, han vil ogsaa blive forstaaet, ja elsket, han bliver en Folkets Mand.

Kogte poteter behøver $\frac{3}{4}$ time til at fordøies, "roasted" kun $2\frac{1}{2}$ time.

Hvad er det bedste Middel til at fremme Kirlegang?

(Bed Rev. H. M. G.)

Foranlediget ved, at en af Byens Prester offentlig har erklæret Seatte for at være en hedensk By, har Bladet "P. I." indhentet Erklæringer herom fra samtlige Byens Prester. Som en Sum af de indløbne Svar kan Bladet nu meddele, at Kirkesögningen i samtlige Kirker er forholdsvis meget daarrig, noget som vi, der driver Kirkearbeide her, forøvrig vidste før.

De fleste Prester har dog ikke ubetinget villet istemme Benævnelsen "hedensk By", idet den daarrige Kirkesögning tilskrives forskjellige i de lokale Forhold liggende Grunde. For at drage Folk til Kirkerne har nogle forsøgt theatalske Foranstaltninger; men det har vist sig, at om saadan end kunde drage en Flok i Begyndelsen, saa har man ikke ved saadanne Midler kunnet holde den. Andre har ladet Sang og Musik blive det overveiende og indskrænket Prædiken til det mindst mulige. Men ogsaa her har det vist sig, at om end en Del derved følte sig tiltrakne, saa har de fleste dog i Længden fundet, at de fik den Sort Underholdning bedre paa Koncerthallerne og derfor ombyttet disse med Kirkerne. Som en af Frfaring vundet Kjendsgjerning erklæres derfor, at de Kirker, der ikke lader Prædiken blive en Hovedsag under Gudstjenesterne, kan i Længden ikke holde de kirkesögende, og jo bedre Prædiken, en Prost kan give, des bedre Betingelser har han for at samle Tilhørere til sin Kirke og holde dem der.

For dette Blads Læserkreds, der jo vel uden Undtagelse er Lutheranere, kan vel dette ikke være noget nyt. Vi Lutheranere har jo altid paastaaet og havdet overfor al Modsigelse, at god Prædiken er det eneste, der i Længden kan drage og holde Folk til Kirkerne. Men naar man betanker, at ovenstaaende Resultater grundet paa Erklæringer af Prester tilhørende de forskjelligste — væsentlig reformede — Bekjendelser, har den dog sin Interesse, som etnyt Bevis for, at den gammeldags lutherske Opfatning, naar alt kommer til alt, ikke er saa gammeldags og ubrugelig i vor Tid, som de fleste Folk siger.

Netop i dette Punktet er det jo, man saa ofte hører den lutherske Kirke dadlet, ja haanet, at den ikke vil følge med Tiden og ligde amerikanske Kirker lade Musik og Sang og andet, der kan

kildre Tilhørernes Øren, blive overveiende ved Gudstjenesterne. Hvad om nu de tidsmæssige Prester skulde være nødt til at følge den lutherske Kirke for ikke at faa sine Kirker staaende tomme. Naturligvis bliver det næste Spørgsmaal, hvad der er god Prædiken. Derom vilde jo Meningerne blive delte. Men Apostelen Paulus anviser en Regel, som vi Lutheranere i hvert Fald vil følge, naar han i Brevet til Kor. 1, 17 siger: Kristus udsendte mig — for at prædike Evangelium, ikke med vise Ord, forat Kristi Kors ikke skulde tage sin Kraft.

Fra en gammel Skolelærer til en Skolediscipel.

Kjære Søn, naar du sidder i Skolen, da betank, at du ikke sidder blot blandt dine Meddisciple, men at ogsaa de hellige Engle er der som Tilskuere ved eders Studeringer og som eders Bevogtere. Thi Kristus siger: "Eders Engle ser altid min Faders Ansigt i Himmelten." Disse er hos os under vor Leg, sidder derhos og fører os hjem igjen; disse skulde man frygte. De har en saa besynderlig Fryd i Disciplens Flid, fromme Studeren og gode Sader, at de berømmer eders Iver for Gud og anbefaler eder til ham. Derfor vogt dig, at du ikke ved Træghed og daarrig Opførelsel forårger og bortdriver disse trofaste Vægtene fra dig!

Nogle Spørgsmaal.

Vi begjærer ikke Svar sendt til os paa disse Spørgsmaal. Vi bare beder om, at hver vil gjøre sig selv disse Spørgsmaal og besvare dem tilfredsstillende for sin egen Samvittighed.

Sæt alle Medlemmer af Menigheden tænkte, talede og handlede saaledes som du gjør, vilde Kirkens og Nabolagets Kaar blive bedre derved? Du, som klager over Splittelser i Kirken, du hører naturligvis til den sande Kirke og med Ord og Handling samler til den alle, som du kan finde, at der kan blive en Hjord- en Hyrde? Hvorledes taler du om din Prests og Menigheds Arbejde? Hvormegen Tid og hvornår mange Penge opofrer du hver Uge eller Maaned til din Menigheds Vel? Dersom alle i Menigheden gjorde som du gjør, vilde det da staa bedre eller værre til i Menigheden end det nu gjør?

Dersom alle gav sine Børn den Undervisning og Opdragelse, som du giver dine, vilde der da

blive fromme og samvittighedsfulde kristne og Borgere i dit Nabolag? Hvorofte beder du for dine Børn og övrige paarørende?

Hvor ofte beder du for din Sjælesørger, for din Menighed og dens Fremgang? Hvad beder du om i dine Bønner og stoler du virkelig paa at faa, hvad du beder om? Er din Begjæring en virkelig Bøn til Faderen i den Herres Jesu Navn? Beder du af Træng til at faa noget eller blot for at prøve, om Herren hører Bønner?

Dersom vi dømte os selv, dømtes vi ikke.

Pluk.

Poteter brugtes som penge i Irland indtil 1800.

Dronning Victoria tillader ikke, at der bruges gas, elektrisk belysning eller kul i hendes private værelser. Til oplysning af værelserne benyttes talglys; til varme bruges ved.

Det bedste middel til at bevare staal og jern fra rust er harpix smeltet sammen med 6 — 8 dels svinefedt.

I den store by Mexico findes der ikke skorstene, ovne eller varmeapparater. Al kogning udføres ved brugen af trækul i saakaldte "Dutch ovens."

Bombay (Hindostan) har den stadseligste jernbanestation i verden. Den koster \$16.000.000 og var arbeidet paa i 10 aar. Den er 1500 fod lang.

En arbeider i Shetfield, England, forfærdigede et dusin saxe, der var saa smaa, at de tilsammen veiede ikke mere end et $\frac{1}{2}$ grain.

*Noget man ikke vidste før.
Af Dr. Calvns.*

I Missouri er der en Lov, som giver en Kone Ret til at sælge sin Mand, naar han ikke opholder Familien.

Calcutta Universitet eksaminerer 10,000 studenter hvert aar, og denne skole er ikke i Amerika.

En Neger har opfundet en meget tidsmæssig Collectionbox for Kirker. Naar man giver blot 5 Cts. ringer en liden Klokke, 1 Ct. vinger flere Klokker, og giver man en knap, affyres en pistol; men lægger man femti Cents i Kasser, er alt stille.

Verdens høieste Bjergtop paastaaes at være Mt. Hercules paa den Papua i Stillehavet. Den skal være 82,763 fod høi.

Følgende findes i en Geografi om Californien: Californien er et mildt og næsten ukjendt land, som for største parten af Aaret er bedækket med tyk skodde, der er ligesaa fugtig, som den er uhel-sig. Mod nord bor Anthropophagi, (menneskeædere) og i det indre af landet er ildsprudende bjerge og uhyre sletter af bevæg-lig sne, som undertiden opdynger sölter af ufattelige høider.

Det bør dog bemærkes, at bogen var skrevet i 1812; men den lægger til at observationerne er gjorte af "paalidelige og troværdige mænd."

At have et Talent, at begrave og ikke bruge sine Gaver, er at være en ond og lad Tjener.

Ikke engang at vide om de Talenter, som Gud har overgivet os, er ligesaa ilde. Da er man en sovende eller død Tjener, død til alt godt.

Men at hovmode sig over Guds Gaver og ikke bruge dem til Guds Ære og Næstens bedste, er at fortjene sig mange Hug.

Vår tro i det lidet, saa vil Herren sætte dig over meget.

Taksigelsesfesten.

Det er overmaade skjønt, at Taksigelsesfesten, som vor Øvrighed paalægger os at holde, falder i den sidste Uge i Kirke-aaret.

Derved opfordres en kristen til at prise Gud for alle Velgjerninger i det svundne Kirkeaar. Men Guds Velgjerninger er flere, end vi kan tælle dem, og betydningsfuldere end vi her i Livet forstaar. Thi det er Guds Ords Sandhed Luther udtales, naar han siger, at Djævelen er en Lögner til at forføre Hjertet fra Guds Ord og forblinde det, at du ikke skal føle din Nød eller kunne komme til Kristus.

En morder er han, der ikke under dig Livet en Time. Dersom du kunde se, hvor mange Knive, Spyd og Pile, der hvert Øieblik er rettede mod dig, saa skulde du være glad ved at komme til Sakramentet, saa ofte du kunde, men at man gaar her saa tryg og uagt-som, kommer ikke af andet end fordi vi ikke tænker eller tror, at vi er i Kjødet og i den onde Verden eller under Djævelens Rige. Ja, naar vi da hidindtil er befrie-de fra at fældes af Satans gloende Pile, da er det en stor Guds Naade og Velsignelse. Derfor er det jo ogsaa, at de kristne holder Taksigelsesfest. Men de ikke bare

"siger" Gud Tak, de elsker og tjener og takker Gud ikke med Mund og Tunge alene, men i Gjer-ning og Sandhed. Paa engelsk betegnes dette bedre end i norsk. Paa engelsk "siger" man ikke Tak, men man giver Tak, derfor holder man ikke paa engelsk Tak-sigelsesdag men Takgivelsesdag, (Thanksgivingsday.)

Vilde det ikke derfor passe sig udmarket godt, at man hver Høst, ved Kirkearets Slutning, som ogsaa i Grunden er Aarets Slutning, gav Herren et Takoffer for hans Velsignelse? Hver kunde da give i Forhold til, hvad Gud havde velsignet ham med. Saalænge Kirken er saa fattig, son den er, vilde saadan Offere være meget kjærlig.

Og naar der kom noget fra hver Forretnings-mand, Haandverker, Jorddyrker, Dagbarbeider, kort, fra enhver ung eller gammel, som vilde give Gud Tak og Ære for alt godt, da vilde det ogsaa blive et anseligt Offer, som kunde blive et herligt Vidnes-byrd om de kristnes Tro, Haab og Kjærlighed. Vi trænger meget til Indremissionskassen og til vor Skole.

Hjem vil begynde og hvormange vil fortsætte med hvert Aar at yde et ordentligt Takoffer til et eller andet Gjøremaal, som vi ved, Herren vil have drevet paa Jorden og, som han vil have drevet ved Hjælp af de kristnes Kjærlighedsgaver? Lad os arbeide den Stund vi har. Leilighed og Midler dertil.

Try Baby Elephant soap
5 cts. a Bar at

Kraabel and Erickson.

Bogt dig for Svindel.

Paa Grund af al den Rigdom, der kommer fra Alaskas Guld-felter, er der baade i Øst og Vest dannet mangfoldige Transport- og Mineselskaber, som flittigt averterer sin Forretning og lokker mange Folk til at blive Medlemmer ved at sende Indskud for senere at faa store Fordele.

En hel Del af saadan Kom-pañier er pure Bedrag. Ingen bør sende Penger eller Indskud uden ordentlig at kjende en eller flere af Embedsmændene i det Selskab, som man tænker paa at skaffe Penger.

The
Dining
Car
Route
ACROSS
The
Continent

Timetabel.

Tid	Afgaard tra Tacoma	Ankomst til Tacoma
St. Paul Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Rostow	5.00 p. m.	11.10 a. m.
Baltimore	11.30 a. m.	4.40 p. m.
South Bend	11.30 a. m.	4.40 p. m.
Wheeler	*11.30 a. m.	*4.40 p. m.
Olympia	*9.00 a. m.	*4.30 p. m.
Seattle	8.40 a. m.	11.20 a. m.
Seattle	10.30 a. m.	11.20 a. m.
Seattle	4.50 p. m.	5.30 p. m.
Seattle	6.50 p. m.	8.30 p. m.
Karbonado	*4.40 p. m.	*8.55 a. m.

*Daglig undtagen Sønag. Alle andre
dag afgaar daglig.

Vampsflibet "City of Kingston"
for Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaar tra Tacoma : : : 8.00 p. m.

Daglig undtagen Søndag

Afgaar fra Victoria : : : 8.00 a. m.

Daglig undtagen Søndag.

The Northern Pacific
Steamship Co.

The China and Japan Line
Olympia Nov. 6th.
Columbia Nov. 27th.
Tacoma Dec. 18th.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Kar-
ter, Timetabler o. s. v. kan man faa ved at
henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. C. P. A. Portland, Oregon.
A. TINLING,
Gen. Agt. 925 Pacific Ave. Tacoma
Depot Ticket Office, 1825 Pac. Ave.
City Ticket Office, 925 Pac. Ave.

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Lutherst Pilgrim Hus
No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigran-
ter Barge Office

Kristeligt Hørebog for Brud-
vindrene og andre Reisende

Pastor E. Petersen, Emigrantmisjio-
nar, hvæs i Pilgrim-Hus og
stuer Emigranterne bi med
Raad og Daad.

Golf, som kommer fra Vesten, ejer med Belt
Line Street Car fra til Østen.

The University Market

PARKLAND, WASH.

is always ready for business, buying all kinds of beef, fat or poor, hides, pelts and furs etc. at the highest prices.

All kinds of meat, fresh and smoked, always on hand at reasonable prices.

Give me a call.

A. A. FANGSRUD, Prop.

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.

TIME CARD. Effective Nov 9th 1897.

Going North.

P. M.	A. M.		A. M.	P. M.	P. M.
5.20	12.20	8.20 Lv.	Lake Park,	Arv.	11.35 4.35 7.10.
5.30	12.30	8.30	Parkland		11.25 4.25 7.00.
6.15	1.15	9.15 Arv.	Tacoma	Lv.	10.45 3.45 6.20.

For special rates or service apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

Going South.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Oplysninger om Klondike.

Naar som helst dine Venner i Østen skriver til dig angaaende Oplysninger, vil du gjøre dem en Tjeneste ved at give Northern Pacific Jernbane deres Adresser, og vi vil med Fornöelse sende dem en god Forsyning af paalidelig Underretning angaaende saavel Klondike som Tacoma og idet heletaget Staten Washington.

"Ge paa Mortet"

og du vil ikke være i Tvil om den Kjendsgjerning, at Northern Pacific Jernbane er i stand til at bringe dig fra Tacoma til ethvert Punkt i Østen hurtigere end no-gen anden Jernbanelinie.

Tank dig en Cirkel. Northern Pacific er da altid Diameter i Cirklen, medens alle de andre Linier mer eller mindre nærmer sig til Cirkelens Pereferi

Hvis du har tankt paa at reise, saa ønsker vi attale til dig først.

Merk!

Vin bliver bedre, jo ældre den bliver. Saaledes er det ogsaa med Jernbaner.

En ny Jernbane vil sige det samme som en daarlig Jernbane, med Bortskyninger, Jordskred, Snedriver og alle de andre Ting, som træder hindrende ind for

Folk, som maa reise lange Strækninger.

En ældre Jernbane vil sige det samme som en god Jernbane med mindre skarpe Bøninger, reduceret Stigning, Broer af Staal, fyldte Underbroer, Beskyttelse mod Sneskred, og en Mængde af disse kostbare Forbedringer, som gjør reisende sikre paa en hurtig sikkert og komfortabel Tur.

Northern Pacific Jernbane er den ældste Linie mellem Tacoma og alle Pladser i Østen.

Oplysninger faaes ved at henvende sig enten til:

A. D. Charlton.
As't. Gen'l. Agt.
Portland, Oregon.
eller til: A. Tinling.
Gen'l Agent, 925 Pacific Ave.
Tacoma, Wash.

Violiner.

1ste Klasses Violiner og Guitarrer fabrikeres fra \$15.00 til \$20.00 Stykket.

For nærmere Underretning skriv til eller besøg G. A. Skugrud, Parkland, Wash.

S. SINLAND

Kontraktor & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbeide.

Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, WASH.

Om Pacific University ihu!

Under ovenstaende Overskrift har Mrs. A. C. Erstad skrevet i Kirketidende et opmunrende Stykke, som vi maa hjertelig takke hende for og optage i "Herold." Vi frembrærer tillige vor underlige Tak til Kvindforeningen, som efter har vist vort missionsarbeide herude sin kristelige Kjerlighed.

Mrs. Erstads Brev lyder saaledes:

Idet vor Kvindforening after sender lidt til Pacific Luth. University, og ligedes til Sjømandsmissionen, der begge er os anvist som saadanne, der behöver vor Hjælp, saa vil jeg i vor Kvindforenings Navn bede og opmunstre eder, Ikjære Kvindforeninger i vort Samfunds Menigheder til, at I komme disse til Hjælp med eders Bidrag. Særlig vil jeg bede og opmunstre eder til at I efter Evne ihukommer Pacific Luth. University. Den Skole er af vidstrakt

Betydning for vor Kirke paa vestre Side af Klippebjergene. Den har en stor missionsmark, og vi aldre Menigheder og særlig vi Kvindforeninger bør komme den til Hjælp. Selv om Bidragene for en Del vil være smaa, saa ved vi, at i en Bygning er der Rum, ja endog nødvendigt at have de smaa Stene med til at opfylde, og den vil visselig gjøre sin Nutte. Saaledes ogsaa med de smaa Bidrag. Og naar alle Kvindforeninger i vort Samfund er med, skal vi faa se vor Hjælp række ganske langt Nu, kjære Søstre, naar I møder frem til næste Kvindforening, saa samtal om denne Sag og lad eders Bidrag snart følge som Handling.

Eders ringe Søster i Herren.
Mrs. A. C. Erstad.

Bekjendtgørelse.

Aarsmødet for Pacific Lutheran University Association afholdes i Pac. Luth. University Kl. 2 Eftermiddag Onsdag den 8de December dette Aar.

Der skal ifølge Bilovene höres Rapporter fra Embedsmænd og Komiteer samt foretages Valg af et Trusteemedlem for 5 Aar.

Alle Medlemmer anmodes om at møde frem eller give andre Medlemmer Fuldmagt til at kaste deres Stemme.

B. Harstad, President.
C. Losnes, Sekretær.

Fra flere Kanter.

Kandidat Holden, som for kort Tid siden blev ordineret og kaldet som Prest for Astoria menighed, Oregon, er for Tiden i Tacoma hos Past. Sperati paa Vei til sit nye Virkefeldt. Herold glæder sig over enhver ny Arbeider her paa Kysten, og ønsker ogsaa denne unge Mand Guds rige Velsignelse i den vigtige Gjerning, som han har paataget sig.

Pastor Sperati skal holde Konfirmatioin sin Kirke i Tacoma, Søndagen den 28de November.

Han har ni Konfirmander, 7 Piger og 2 Gutter.

En Alaskabaad er etter indkommen med nhyre Rigdomme af Guld. Jernbanerne beregner, at der vil blive en stærk Tilstrøming af Mennesker her til Puget Sound saavel fra Europa som fra de østlige Stater af Amerika, naar Vaaren kommer.

Et ungt Par, gift i Tacoma for knapt fire Uger siden, var allerede trætte af Samlivet. De fik Skilsmisse forleden Dag. Slight er Resultatet af saadnne forhastede Egteskaber, hvor de nyligste neppe kjender hinanden, før de er rede til at gifte sig.

Fra Stanwood og Omegn betettes om stor Oversvømmelse i den senere Tid.

Pastor Foss har maattet bruge Baad mellem Huset og Stalden.

En Ven og Medarbeider i Skolesagen besøger for Tiden Parkland. Det er E. J. Evenson fra Portland N. Dak. Sammen med sin Kone og de to mindste Børn tænker han paa at tilbringe Vinteren herude. De er Gjester hos Hr. T. C. Satra.

Parkland Kvindforening møder hos Mrs. O. Olsen Onsdag Eftermiddag den 8de Dec.

Krist Olsen fra Van Zandt døde gaarkveld Kl. 9 paa St. Lukes Hospital af Vattersot. Jeg var hos ham igaar, men jeg troede ikke, at enden var saa nær. Han sagde, at han fortrøstede sig til Jesu Kriste Fortjeneste, og jeg tror, han døde som en kristen. Han blev 53 Aar gammel.

Nov. 23de. Q. Hagoe

Fra Whatcom Co.

Den nye vei mellem Ferndale og Blaine holder paa at blive plankelagt.

En liden datter af Mr. Matson fik sit ene laarben brækket ved at blive slynget ud af buggyen, idet hesten skvat tilside. Hun er i god bedring.

Den længste bro i verden er, ifølge en svensk nykommer guts udtalelse, mellem New Whatcom og Lynden. — Det er den længste bro, jeg har seet, sa n, — den maa være sikkert 10-15 mil. Han mente at plankevejen, var en bro.

Gamle Nooksack flod over sine bredder forleden uge, da vi havde den store regn. Men saavidt vides gjorde den kun liden skade.

H. M. G.

Kirkekonzert.

"Onsdag Aften gaves i den første norsk-lutherske Kirke i Decorah en stor Kirkekonzert, foranstaltet af Prof. H. Hansen. Prof. I. Andrews af Minneapolis og Miss Nora Olson af Chicago var Hovedpersonerne. Kirkens Kor assisterede. Koncerten var noksaa godt besøgt, og Forsamlingen sad i andægtig Stilhed og hørte paa Orgelet og Sangen. Da man befandt sig i en Kirke, var der ingen Adgang til at give sine Følelser Luft. — — — Kirkekoret er kjendt, og dets Udførelse af den 137te Davids Salme syntes i høj Grad at slaa an."

Jeg anfører ovenstaaende efter "Decorah Posten" til Mindelse for dem, som foranstalter Koncerter paa vor Kirkesal, og for dem, som besøger samme, at der ikke opføres noget usommeligt, og at man iagttager tilbørlig Orden, og Stilhed, saasom det sommer sig, især i et Guds Hus.

T. L.

Fra Ballard.

Atter havde vi den Glade sidstleden Søndag ude i Ballard at konfirmere to af Menighedens Ungdomsflok, nemlig Familien Evensens Børn, Ida og Peter. Da vi jo for ikke lang Tid siden havde Konfirmation inden Menigheden, var det egentlig Meningen, at denne Konfirmation først skulle være afholdt kommende Vaar. Men Evensen blev, paa Grund af daaerlig Helbred, mod Forventning nødt til hurtigst mulig at flytte østover, saa vi for at faa Børnene konfirmeret for deres Afreise blev nødt til at presse paa. Denne Fest bliver da for disse unges Vedkommende tillige en Afskedsfest, idet de med Moderen i denne Uge af-

reiser til sit nye Hjem, hvor Fareren allerede venter dem. Det bliver altsaa etter et Tab for vor lille Menighed, som efter menneskelig Dom saa vel kunde synes at behøve sine faa Medlemmer baade unge og gamle. Mrs. Evensen har ogsaa en Tid været Bestyrer for vor Kvindeforening, et Hverv, hvortil hun viste sig særlig skikket med stor Dygtighed. Vi ønsker dem da imidlertid alle Guds rige Naade. Maatte de ogsaa i det nye Hjem finde Anledning til at udrette noget for Herren og hans Kirke. Maatte særlig de to unge, som blandt os aflagde den gode Bekjendelse, styrkes og grundfæstes i den sande Tro og blive fast til sin sidste salige Ende.

H. M. G.

Betalt for Herold.

M. Aasum Starbuck, minn., S. Anderson, Oakland Cal., hver \$1.50, Hans Barsness, Cyrus, Minn., Mrs. Capt. I. M. Olsen, Astoria, Oreg., Hans Hanson, Mayville, N. Dak, Geo. Tegland, Genesee, Idaho, Ole N. Hesken, Portland, N. Dak, K. T. Peterson, Avon, Wash, John Anderson, Quincy, Oreg., hver \$1, C. Ny. stad, Peninsular, Oreg., O. K. Skugrud, Parkland, Wash, Mrs. Chas. Evingson, Kindred, N. Dak. Mrs. Korstad, Eaton, Wis., Mrs. G. Berge, Eaton, Wis., Mrs. O. T. Dover, Eaton, Wis., August Evenson, Portland, N. Dak, E. J. Evenson, Portland, N. Dak, O. J. Johnson, Starbuck, minn., Tollef Peterson Braateli, Rothsay, minn., N. Nelson, Oakland, Cal., Mrs. Olsen, Oakland, Cal., Mrs. A. Hanson, Berkeley, Cal., Mrs. E. S. Aubol, Valders, Wis., hver, 50 Cts, O. Sjulson, Lyngdal, Norge, 75 Cts.

G. Grimson, Hatton, N. Dak. \$1.50

Søndag i Pacific Lutheran University.

T. C. Sätra og Familie, Parkland, Wash, \$8.00, T. Ellefson, Parkland, Wash, \$5.00, E. O. Erickson, Parkland, Wash, Alvin Hatten, Wilbur, Wash, hver \$2.00

Past. T. Larsen, Fru Past. T. Larsen, hver \$5, Louis Sorenson \$4, Simon Anderson, \$3, alle fra Parkland, Wash.

Til P. L. U's Husholdning.

Fra Mrs. Dr. J. L. Rynning, Parkland, Wash.

5 Gallon Pickled Tomatoes, 4 Gallon Applebutter, 1 Box Pærer. Parkland, Wash. Nov. 26. 1897.

T. Larsen, Kasserer.

Where is the place

They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	= = = =	\$1.25 per sack, per bbl	\$4.00
White Swan Flour	= = = =	1.20 per sack, per bbl	4.80
White Navy Flour	= = = =	1.15 per sack, per bbl	4.50
Gold Dust Flour	= = = =	1.10 per sack, per bbl	4.30
Minnehaha Flour	= = = =	95 per sack, per bbl	3.70
Big Bend Flour	= = = =	1.15 per sack, per bbl	4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

5 Gl. Keggs Gold Drip Syrup

fruit Jars measure, pts 55c Qrts 65c ½ Gl 75c.

Arbuckles Coffee,

2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles

80c.

15c.

25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac, Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave,

CAPITAL : 100,000.

President
Vice President
Cashier

A. S. Johnson.

G. Steinbach.

D. G. Knutvold.

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsættninger.

Kjøber og selger Bøller paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt Money Orders paa alle Postkabneriet i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskips Linier.

Agenter for alt uafgått N. P. R. R. Land i Washington

METROPOLITAN :: SAVINGS BANK ::

(Incorporated 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts

Åbent daglig fra kl. 10. til 3.
Tordag fra kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Indbetalit Capital

\$200,000

P. W. Cassar.

President.

G. W. Gnos.

Cashier.

G. G. Selvig.

Asst Cashier.

D. D. Vanderbilt.

Asst Cashier.

Directors.

Owner C. G. Stiles, G. W. Griggs, D. W. Barber, G. L. Holmes,
Theo. Hosmer, Geo. P. Eaton, P. P. Cassar,

G. W. Gnos. J. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne ubetales hver 6 Maaneders, fra Januar o. til Juli. Pengene ublaenes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsviskaar. Antisninger paa alle Sted i Europa. De standinaviske og det tyske Sprog tales.